

iluzia

Anisoara Iordache

predispus
unei schimbări-
umbra-i aceeași ?
aceeași tristețe
traversează ca un os
carnea crudă a brizei.
iluzia unui cip-cirip-
cântec de adormit
copiii...

prudență în mersul zilei
spre
lăcașuri șubrede...
nesigur e
acoperământul de aur
al forsythiei-
iluzia
unui tango lasciv
cu lupii.

traversând
scăldătoarea morților,
ca un adagio gustul lacrimilor...
lacrima din inima
crinilor,
neostenită rugăciune.
stinsă-i iluzia
în blândețea
unei îmbrățișări.

un aprilie
din cercuri concentrice
zdruncină rațiunea;
judecățile-s necoapte.
pe străzi, numai
câteva măști,
și iluzia
că azaleele înfloresc nestingherite
ca altădată.

prin altă poartă,
nebiruită de ură,
ne vom duce vlăstarii...

ploaia,
din flori de măceș,
încătușează tăcerea.
fata morgana-i
pitită-n paginile cărților-
fără capcane, zborul șoimilor.